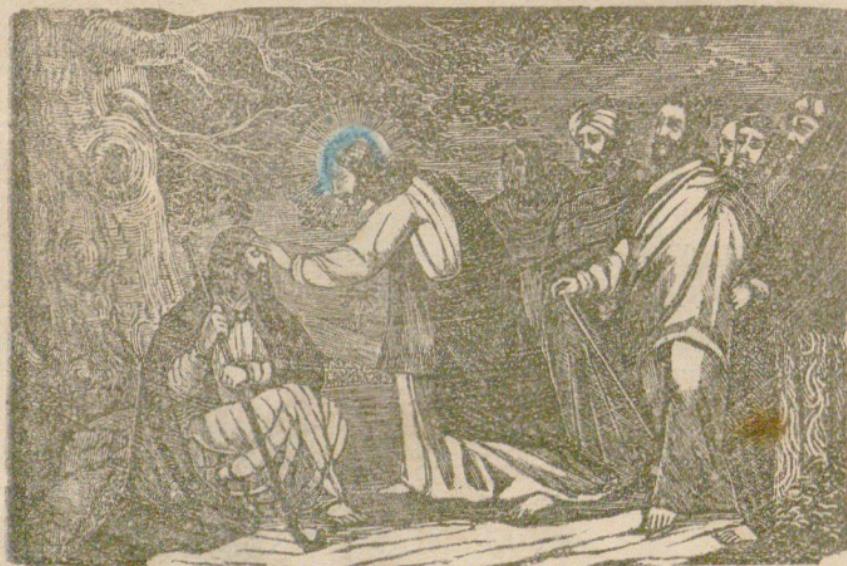

На пътя си оттукъ за въ Йерусалимъ, Той изново прѣказалъ за свое-то прѣстоѧще страданіе, смрть и тридневно воскръсеніе; въ Капернаумъ платилъ поисканый отъ Него данъкъ, та дани покаже съ това примѣръ да бѫдемъ покорни на Царскъ-тѫ властъ, и укорилъ ученици-ты си, защото ся прѣпирали, за кой да бѫде пръвъ и съвѣтувалъ гы на смиренномудріе и братско съгласіе. Слѣдъ нѣколко врѣмѧ Той ся намѣрилъ въ Йерусалимъ на *праздникъ кущей*, кого-то Іудеи-ти празднувать въ память за четыредесятогодишнє-то си странствованіе въ пустынѣ тѫ, и поучявалъ всенародно въ храма, какво Той е пратенъ отъ Бога. Іудеи-ти ся разгнѣвили за това и искали да Го затворять: нѣ недалъ имъ Никодимъ. Другъ пътъ щали да Го убїшть съ камъни; нѣ Христосъ невидимо излѣзъ изъ храма и маинжль ся отъ Йерусалимъ, проминжль прѣзъ *Самаріѣ*, гдѣто избралъ още 70 ученици и распратиль гы да проповѣдать ученіе-то Му. Въ това врѣмѧ Іисусъ Христосъ е отворилъ очи-ты на слѣпородѣнъя, и на законника показалъ, что е длъ-

женъ человѣкъ да прави, та да получи животъ вѣчный, а съ притчи за впаднѣла въ разбойници-ты показалъ, кой ся